

тѣло на друго, ако тѣлата даже не са досѣгати. Тѣ забѣлѣжихъ че може лесно да се извадѣтъ искри отъ желѣзенъ пѣртъ, покаченъ на копринянъ или косменъ гайтанъ и че въ тъмнината този пѣртъ са блѣска на двата си края. Управителътъ на градинитѣ на Френския кралъ, ученниятъ Дюфе, намѣри въ 1733 год. че ако потриемъ стѣклото то произважда не таквось електричество каквото и смолата или речината. Той каза: има двѣ електричества, едно *стѣкляно* и друго *смоляно*. Дезаюлье отъ 1739 до 1742 година назва проводници (испровадачи) металлическитѣ пѣртове чрезъ които електричеството преминава лесно и скоро. Най-послѣ въ 1742 година електрическата машина захванѣта въ предний вѣкъ йоще отъ Оттона де Гереке, вѣщия изнамѣрвачъ на въздушната толумба, прие посредствомъ постѣпалното си подобрѣванье, съвършения си съставъ. Профессоръ Бозе въ Виртембергъ, профессоръ Винклеръ въ Лайпцитъ, бенедектинский монахъ Гордонъ въ Ерфуртъ и докторъ Лидорфъ въ Берлинъ, съ доста силно испразнянье бѣхъ сполучили да убиятъ малки птички и да запалятъ етеръ, алкооль и много други горливи тѣла.

Ето дѣ са бѣше спрѣла науката. Тя бѣше направила нѣколко важни работи, на които не бѣше дала достатѣчни примѣненія, когато Франклинъ съ своя гений случайно са залови за нея. Во време на своето пѣтуванье въ Бостонъ, въ сѣщата 1746 год. въ която Мушенброкъ изнамѣри знаменитото *лейденско стѣкло* (пише) и неговитѣ странни явления, Франк-